

## Arrest

nr. 90 091 van 22 oktober 2012  
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X  
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT  
Bloemendalestraat 147  
8730 BEERNEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

### DE WND. KAMERVOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2012 tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 31 augustus 2012.

Gelet op de beschikking van 13 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2012.

Gehoord het verslag van wnd. kamervoorzitter M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid wegens laattijdigheid op.

Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet)

bepaalt dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

In de mate dat de verzoekende partijen door in hun verzoekschrift te stellen dat de bestreden beslissing op 25 juni 2012 werd betekend, bedoelen dat deze hen op 25 juni 2012 werd ter kennis gebracht, is 25 juli 2012 de uiterste datum waarop de verzoekende partijen een verzoekschrift tot nietigverklaring konden indienen.

In de mate dat de verzoekende partijen door in hun verzoekschrift te stellen dat de bestreden beslissing op 25 juni 2012 werd betekend, bedoelen dat deze op 25 juni 2012 per post werd verstuurd, waarbij de Raad opmerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat de aangetekende brief ter kennisgeving van de bestreden beslissing op 25 juni 2012 aan de postdiensten werd overhandigd, dient te worden vastgesteld dat, overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet, de verzoekende partijen geacht worden deze aangetekende brief ten laatste op 28 juni 2012 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de termijn blijkens voornoemde bepaling begint te lopen (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25; cf. RvS 29 mei 2012, nrs. 219.539 en 219.540), zodat de laatste nuttige dag voor de indiening van een verzoekschrift tot nietigverklaring 27 juli 2012 was.

Er dient dus te worden vastgesteld dat in elke hypothese het op 30 juli 2012 ingediende beroep laattijdig is (RvS 25 mei 2005, nr. 144.929; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de verzoekende partijen de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In casu wordt het volgende gesteld: "*Het verzoekschrift komt onontvankelijk voor wegens laattijdigheid.*" Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

De verzoekende partijen hebben in hun verzoek tot horen van 31 augustus 2012 geen opmerkingen en voeren hiermee dan ook geen tegenbewijs aan waaruit overmacht zou kunnen blijken. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506). Ter terechtzitting van 2 oktober 2012, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk uitgenodigd worden te reageren op de in de beschikking van 29 augustus 2012 opgenomen grond, verwijzen zij slechts naar het verzoekschrift en tonen zodoende ook hiermee geen overmacht aan.

Het beroep is bijgevolg laattijdig ingesteld. Zodoende wordt de exceptie van de verwerende partij bijgetreden en is het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. kamervoorzitter.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN